

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

förbundet sig med Bergslagen, och riktat folket an-
senligen därstädes; förmenar därför, at man bör
ursäkta des konst. Wederbörande hafwa gifwet
sig mycken möda, at utforska, hwar ifrån denne kün-
stige mannen kommet; men hittils har han wetat
antingen at dölja sin härkomst, eller så förena sit
intresse med fleras, at almånheten ej ännu blifwet
fullkomligen klok på honom. Man har budet til at
fwälta ut honom, men han har däremot blifwet fo-
tare och frodigare. Det wet jag, at han både äls-
kas och hatas, och at de, som tro sig wara rätte Pa-
trioter, önska, at se honom jagad utur landet, såsom
det argaste rosdjur. Jag råder mine resande lands-
män, at bruka ögonen, och anse honom för en Mark-
schriare, hwars ord och löften icke äro at bygga på.

Huset på stora Hamnegatan, som tilhörer Herrat
Zachrisson och Ludolph, kommer den 27 dennas ge-
nom offentligt utrop at försäljas.

Hos Handelsmannen Herr Carl Habicht finnes
godt Tyft Malt och Ärtor til köps, Malter til 10
och Ärtor til 15 Dal. Smit tunnan.

Den 18 dennas Klockan 10 föremiddagen, kom-
mer första dragningen af Hospitals-lotteriet at ske
på Stadshuset härstädes. Om någon åstundar at
se, huruledes numrorne och winsterne blifwa uti hju-
len inlagde, kan den samme til den ändan en timma
förut eller Klockan 9 infinna sig på samma ställe.
I medlertid finnas de så ännu oförsälde lotter til köps
hos Herr Lundwall wid östra hamnen, och Herr
Casseuren Busck på Nådhuset.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 8 Martii 1760.

Fortsättning af Hedströmska Tideräkning-
gen, eller Bewis, at Oden ej flyttat hit,
förän wid Constantini den stores tid.

1. Ut Göthernas uttag utur Scandien sedt unge-
färligen 100 år efter Christi tid, eller något
sednare, är både bewisligt, och af lärde Män redan
bewist. Uti Ynglinga Sagan, hwarest talas om
Odens resa norr ut, nämnes icke et ord om ofwännäm-
de Göthiska tåg, änskönt en sådan ganska märke-
lig händelse, hwarken bort eller kunnat förtigas af
en Sturleson, i fall den timat under ynglinga tiden,
i synnerhet uti en skrift, som handlar om de märk-
wärdigheter, som tilldraget sig i Odens, och des efter-
kommandes tid. Här af kan ej annat slutas, än at
Oden kommet til Sverige efter Göthernas utgång
härifrån, och följagteligen långt efter Christi födelse.
2. Wäre gamle handlingar tillägga Oden den åran,
at hafwa infört Runorne i nordn. De utgående
Göther hade hwarken Runor, eller andra bokstäf-
wer

wer förån år 300, då Alphilas åt dem upsan et nytt Alphabet. Härpå följer åter, at Oden kommet til Scandien efter Göthernes utgång, och således långt efter Christi födelse. 3. Det samma inhemtas ån eftertryckeligare af vår ärliga, och hos hwar man wälbetrodde Herwara Saga, när man från Andgrim Grimson, i hwilkens tid Oden kom hit, råknar de så ätteleder, som finnas i Herwara släkten, til des den odisputerliga tideräkningen tager wid. 4. Detta bestyrkes äfwen af den wördige Nennius, som är långt äldre, ån Författaren af Herwara Saga, ja ålst af alle som skrifwet om Oden och des Afkomningar, och fördenstul trovärdigast af alle. Han sätter leder emellan Oden och Prinsarne Horfa och Hengist: otäcka namn! desse bröder lära waret i förwandtskap med bröderne Håstioff och Rostioff. Nu nämde Prinsar öfwerforo til Zingeland år 447, och om man består 33 år på hwardera af de 4 lederna, hwilket är wäl tiltaget; så blifwet Oden åndå samtida med Constantinus Magnus. Flera stäl kunde med lätthet anföras: men jag går dem för en behagelig korthet denna gången förbi. Doch bör jag icke underlåta, at orda något om sammanhanget af almåna sakerna, uti de sista Constantini regerings år, i anseende til Oden och des Afar. Resfaren flytte sit Residens öster ut, och bygde sit nya Rom på det förstörda Byzantii quarlewor. Denne stadens interesse blef då, som det ån i dag är, at herska öfwer swarta hafwet, och hålla de däromkring boende nationer i billig undergifwenhet, samt ensam åga handelen på det farwatnet. De
me

me Romare lära då soft af all magt, at infräkta alla där warande hamnar och städer; i synnerhet war Åsgård, om hwilket Ryssar och Turkar i dessa tider nog täflat, en alt för wigrig och wäl belågen ort, at lemna oanfågtad: såsom utom hwilken wåldet öfwer swarta hafwet kunde omögeligen bibehållas. Således blef Oden i sit Residens af Kejsarliga Escadret ofta oroad; hwartil kom, at Constantinus, ifrån Donau och Rhenströmmen drog til sig 15 legioner Romwårjare, som utgjort utan twiswel 90000 stridsmän; en magt, hwilken war nog i stånd, at sätta fötter under wåldigare Prins, ån Oden kanse waret.

Et bistert öde öfwer gick de Europåiske Scyther år 332, då de i en hård slagning af Constantini krigshår blewo öfwerwundne och til tusendetal nedergjorde. Af alt sådant kunde Oden ej annat spå sig förut, ån at ordningen träffade snart honom, och at han nu mera ingen säkerhet hade i sit kåra, och för en så stor sjöman wäl belågna, Åsgård, hwarest han dock höll ut i det långsta. Men när han år 336 fick kunnskap om den öf stora krigsrustning, som steddde i Constantinopel, och däromkring, har han icke längre trodt freden: utan med sin Famille och bästa undersåtare sadt sig på sina lätta fartyg, och seglat Donströmmen upför in uti Ryssland, hwarest jag för denna gången wil lemna honom, til des jag framdeles får tid at efterse, huru med honom tillgådt på resan, och då ledsaga honom genom många om- och krokvägar til Sigtuna.

Sådant är nu, om denna saken, i anledning af
R 2
hwad

hwad jag i historierne kunnat finna, det oförgräpliga och ungefärliga begrep, jag gör mig; hwilket jag likwål, med all lärowillighet underkastar de Lär-
das, i synnerhet Herr Cansli-Rådet och Riddaren
Ihres owelbdiga dom; i fall den Herren tåks åta-
ga sig det beswåret. Tänke imedlertid ingen, at
jag så mycket är intagen af denna hypothes, at jag
icke kan låta samma fara, enär jag blifwer underwist
om båtne. Sift får jag berätta, at af de Original-
Stribenter, som til detta ämnet höra, har jag nu
icke haft, eller kunnat få en enda til hands; utan måst
lita på minnet, och hwad jag fordom här om läst.

**Konung Christian den 1:s original qwit-
tobref til Herman Gren på Rosö, för
et Skepp, öfwer hwilket han fick befäl
i Marstrand, och försälde i Amsterdam.
Kallundborg d. 4. Oct. N. St. 1460.**

Wij Cristiern med Guds nådhe Danmarks
Smergies Norges Wendes oc Gotes Konung Her-
togh i Sleswigh grewe i Holsten Stormarn Olden-
borgh oc Delmenhorst, gøre alle widherligt, at then-
ne breswiser Herman Gren i Rosöden wor elskelig
Man oc thennere har gjort wor elskelige Cammer-
mester her forð erchedieghne i Sleswigh got fullt oc
Fälighet regenskap aff thet Skib som Wij Hannem
befalede i Marstrand oc aff alt thet gods oc stöcker,
som i fornævne Skib wor oc han vpaa wor ræghen-
solde oc affhende i Amsterdam Siwa at wy thacke
Hannem for trostkaep oc god regenskaep. Thi lade
wy

wy hanem oc Hans arwinghe fry qwitte ledhige oc=
for alt tiltal oc ydermer regenskap at gøre of eller
noghen vpaa wore wægne om fornne = Skib och gos
som wij hannem befalet haffde. Tyl ydermere for-
waring herom haue wij ladhet wort Segnete henge-
nedhen for thette wort bress = nerwerende. Da-
tum in Castro nostro Kalundeborgh feria sexta
ante festum Michaelis Archangeli Anno Do-
mini MCDLX

Magasinet lærer ej komma til Ostiafer och Själ-
lappar, och därföre kan jag wål trygt utgifså den-
na Slågtens leder alt ned igenom, til närwarande tid.

Herman Gren til Rosö. Des son

|
Near Gren.

|
Near Gren.

|
Herman Gren

|
Jacob Gren

|
Herman Gren

|
Oluf Gren

|
Near Gren til Rosö och Råreberg.

|
Oluf Gren.

|
Herman Gren til Råreberg. Elsa Catharina Pehrs-
dotter Krabbe til Olmanås i Halland.

|
1. Oluf Gren, Prest i Stockholm 2. Arwid Gren, Commi-
nister i Tegneby.

Härwid märkes nu det i synnerhet, at Herman den 1ste fick kongabewiset år 1460; at des sonson Rear fick Adeligt wapnebref år 1487, hwilket står infördt i Göth. Magas. 1759 sid. 131; at Herman Jacobson fick på almänneligt lagting i kongelswe år 1591 det skrifvel. bewis, at alle kände honom för en Erlig oprectig mand, särdeles de som på thog och Resse emod Rigens fiender med honom varit hafuer, huorledes han sig holdet hafuer med hest och harnisk, Tesligest inden Slodsporten och besönderligen udi bestalningen sig ladet sinde och bruge, med wern at göre, som en Adelsmand well ahnstar, och egne, som af sådane Adelsstamme komet er.

G = ..

Lärda Nyheter.

Swenste Mercurius har redan i October månad nämt om en resa til Ostindien och Levanten, som Konungen i Dammemark af högpriselig nit för Westkapet berammat. Man har sedermera sådt omständeligare kundskap här om. Denna lärda wandring har lyckliga Arabien til sit egentliga mål: doch anställes resan först at Tranquebar, i nästkommande October månad. Det är Professor Michaelis i Göttingen, eller Orientalisten i Europa, som gifwet utkast och förslag både på resan och de resande. Och som lyckliga Arabien skal ej wara synnerligen beskriswen, men rik på naturalier, och mindre farlig för resande; så faller ingen underligt, at en Michaelis stadnat med sit wal på den orten. De lärde Peregrinanterne skola i synnerhet fästa sit ögnamärke på natural-historien, hushållningen, byg-

nings-

ningskonsten, Geographien, borgeliga Historien, lärda tilståndet och selswa språket; at ej förtiga skuldomar, seder, lagar och secter, som finnas där på orten. De skola föra nödtorftiga böcker med sig, och afrita saker, som ej kunna fullkomligen beskrifwas, i fall at originalerne icke stå at erhållas: men framför alt annat åligger dem, at utmärka tingen med deras Arabiska namn. Orsaken: ty dels har en Bibel-tålkare, dels andre resande, dels alle som framdeles låsa Arabiska rön, en handgripelig förman där af. Det förstås af sig sjelf, at desse resande blifwa likaså många Consuler och Commissionärer för hela den lärda werlden, så snart utresan sker. Men desförinnan wänder man sig til General-Consuln i Göttingen, jag menar Herr Professor Michaelis, om man har några frågor eller påminnelser, rörande det lärda Läget, eller några hjälpsningar at sända til lärde Turkar och Araber.

Sluteligen får jag nämna Personerne, som Professor Michaelis i underdånighet föreslaget, och Danska landets ej mindre, än de lärdas almänt hyllade Far, til ärorikaste äminnelse, stadfast. Herr Fridr. Christ. von Haven från Köpenhamn: är den förste; Herr Magister Peter Forstål, en witter Stockholmare, den andre; och Herr Niebur från Bremen den tredje. Den förste skal hafwa folket med deras seder och lärdom, och hwad som tjenar til förklaring öfwer Biblen, til sit ögnamärke. Som Österlänsta språkkunnigheten är des hufwudsak, så wistas han och nu, på Kongelig bekostnad, i Rom. Den andre, som sådt heder och namn af Professor, och wun-

R 4

net

net i Göttingen grundelig insigt i Österlänsta Phtlologien, måste på resan kasta sin upmärksamhet på Natural-historien; en vetenskap, hwilken han, som Swensk, inhemtad af vår öfwer hela werlden namnkunnige Linnäus. Den som wet, hwad hinder brist uppå nödig språkkunnighet lagt i wågen för Naturforskare, och huru felagtiga de sednars berättelser för sådane orsaker ofta blifwet, wäntar ståtigen af Herr Forstkål, hwad en Hasselquist, aldrig waret i stånd at uttröna. Den tredje är Herr Niebur, hwilken refer, som Mathematicus, utrustad med alla hjelpredor, som Herrar Mejer och Kästner meddelat en trogen lärjunge. Hwar och en, som tar ringesta del i vetenskapers upkomst, har orsak at lyckönska våra tider, och råknar för en helig Skyldighet, at hafwa denne nye Augustus i wälsignat minne.

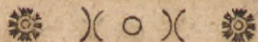
Min Herre,

Då jag läste Elzevirs berättelse om det besynnerliga manuskriptet *Marshals Epithalamium*, så föll jag i min wanliga sömn, och hade följande dröm.

Jag tyckte mig vara uti et ganska stort rum, som på alla sidor war beklädt med böcker, til antalet icke färre, än på den ryktebara Vaticanen i Rom, eller uti Bodleyanska boksamlingen i Oxford. Men det hade utwäldare och dyrbarare manuskript, än någonsdera, fast icke så uråldriga.

Ägaren därpå war en eländig gammal man, af en alswarsam och grålagtig upsyn; hwilken sadet hafwa genomläst en stor del af dem, och war i synnerhet märkelig för dylik kundskap. Mycket folk kom
at

at se dessa rariteter, och somlige hade sådt tillstånd, at låta trycka dem de mest tykte om, för almånhetens nytta: och jag håpnade ej litet, då jag fan en del utgifware röja en så förderwad smak i de wal som de gjorde. De hade ingen affigt på godheten och nyttan af ämnen eller stilens prydelighet. Ej heller brydde de sig mycket om papperets eller pergamentets finhet, eller bokstäfvernas såring. Det hufwudsakeligaste som de efterfrågade, war en liten biggning af guld, hwilket somlige, warandes af söga eller intet värde, hade omkring sig. Dessa hade man så mycket efterfrågat, at ägaren sade mig, det han nu hade ganska få öfriga. När jag gick at den andra sidan, och fördomde i mit sinne sådane stackares dårskap, kom jag at kasta ögonen på et wackeret manuskript in solto, som wid första påseendet högeligen behagade mig. Det war skrifwet på det finaste pergament, man någonsin sedt. Bokstäfverna woro af en ganska stinande och liflig swärta, och titelblad det prälade med wakra röda bokstäfver. Språket war Gråkist, och sadet vara Gudarnas tungomål. Men som jag då ej hade mina glasögon med mig, kunde jag ej läsa så mycket däruti, som jag önskade. Doch såg jag tydeligen med stora bokstäfver skrifna orden: **Godt sinne, årbarhet, höflighet, arctighet, en söt böjelse m. m.** Jag stöt at det måtte wara et alster af et stort snille, skrifwet i et kårt och gagneligt ämne, och at des befordran til trycket skulle bliwa af stor nytta för människoslagtet. Och när jag föll i djupa tankar häröfwer, kom ägaren, som hade gifwet agt på mig, och sade: at
R 5 manu-

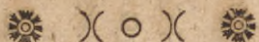
manuskriptet, som jag hade tykt om, wore werfeliggen et af de artigaste, och dyrbaraste i hela samlingen; men i brist af den förghlning, som affätter de andra, hade detta kommit at ligga så länge, utan at någon gjort upmärksamhet därpå. Jag swarade då ägaren, at om han ansåge mig för stickelig tryckare, skulle jag utan swårighet gripa an werket. Men han inwände strax, at han sann mig ostickelig til et sådant arbete, och at jag wore för åldrig, at inlåta mig i et verk af sådan beskaffenhet. Sedan tog mig ägaren wid handen, at föra mig in i et af sidorummen, til at wisa mig en annan stor märkwardighet; men under wågen såge wi några besynnerliga manuskript, hwarom man mycket glammat; när en person i et af de nästgränsande Stäpnen, kom af en olyckelig händelse at släppa en stor bok i golvvet, då bulket upwakte mig, och gjorde en ända på min dröm.

...

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Kesande äro Secreteraren i Kongl. Cancelliet Herr Fredrik Olbers, hos Nof Petersson; Audi- teuren wid Kongl. Adelsfanan Herr Lars Liedgren, hos Fru Sandberg, wid östra hamnen. Amiralitets

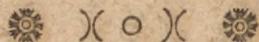

tets Lieut. Herr Christoph. von Besen, Directeuren Herr Clas Ahlströmer, och Studenten Herr Fried. logie, på Stockholms Källaren. Defutant B. Hå- rads- höfdingen Borchey, hos Nof Westerling; och Cadetten, Jägerfeldt ifrån Småland, utom Comis- sions- landmätaren Forsell och Vice- Directeuren Herr Magister Nyren ifrån Alingsås, item land- mätaren Kellberg ifrån Skåne, samt Herr And. Lundwagen, på Tre Kemare.

Götheborgske Pris- Couranten för Fe- bruarii månad år 1760.

Silfvermynt Daler Öre

Et Steppund bly.	o	=	=	48	=
Et dito Engelskt block ten.	=	=	=	300	=
Et dito ren hampa.	=	=	=	80	=
Et dito rakiger lin.	=	=	=	135	=
Et dito Pater Noster lin.	=	=	=	105	=
Et dito tre bands dito.	=	=	=	80	=
Et dito hwit talg.	=	=	=	110	=
En tunna alun.	=	=	=	32	=
En dito röd färga.	=	=	=	12	=
En dito fust dito.	=	=	=	12	=
En dito bonde-beck.	=	=	=	10	=
En dito kron-beck.	=	=	=	12	16
En dito Sit Håbes Salt.	=	=	=	8	=
En dito Lisabons.	=	=	=	8	=
En dito Skättst.	=	=	=	7	=
En dito Franskt.	=	=	=	6	24
					En

Silfvermynt Daler Öre

En dito Dansiger rög. = = II II½
 En dito Malmö. = = = 9
 En dito Swenskt = Sill. = 9 10

(Resten följer härnäst.)

I denna Beckan äro inga Werlar sålda,

Små Kyrko-tidningar.

Förleden Onsdags intogo lectorerne, Herr Magister Lorenz Julius Kullin, nu warande Rector, och Magister Johan Rosen, sina rum som Ledamöter i Consistorio.

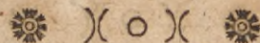
Prädikanter. I morgon uti Ottesängan Adjuncten, Herr Olof Lindman; i Högmessan Adjuncten, Herr Mag. Gadda, och i Afstonsängan Adjuncten, Herr Mag. Nordblom.

I Swenska Församlingen äro, från den 28 Febr. till 6 Martii, födde 2 Goffebarn: Wigde Controleuren Johan Hähl och Jungfru Anna Magdalena Brandt. Döde Peruquemakaren Niclas Skräder af lungfot, och des hustru af holl och sting, Borgaren Olof Flink af älderdoms swaghet, och en Goffe af slag. I föra Magas. står bland döde Jungfru **Bast**, läs **Bark**.

I Lyfka Församlingen födt 1 barn.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Constaplen och Vice=Wäblen Abraham Piffchiet och Enkan Karin Olofs-dotter: Döde, en Corporals Enka, 74 år gammal, af älderdoms swaghet, och en Soldat-hustru af lungfot.

Öfwer

Öfwer den 5 Mars.

Wälkommen, täcka mästerstycke!
 Som wärmer up min falla blod.

Jag ser at Onsdan ock är god,
 Och lättar hjertat mer än mycke.

Går bort i andre Söknedagar!

Än har jag aldrig af er spore,

At i mig sådan fagnad gjort.

Den femte Mars mig mest behagar.

Men, Mars, som du mig gifwet har

En wärdig skänk från våra bygder,

Och ägta samling utaf bygder,

Så låt min glädje blifwa qwar!

Ly ger du blott och tar igen,

Hwad nytta har jag af din gåfwa?

Min owän må den dagen loswa,

Som kallar hem min Bästa Wän.

Lyckönskan.

När Prinsen färdig står, at lyfta sina ankar,

Och brasa segel up til Chinas rika strand,

Jag hör et tungt farwät! då ropas til wårt land,

Ly mången lemnar qwar båd hjerta mod och tankar.

Prinsessan äger magt at dryga suckar qwäfwa:

Där fälles ingen tår, där hörs ej flago-rop:

Nog finnes där om bord en ömsint mänskjo-hop;

Men alle måste doch sin sorg i hafwet hafwa.

De hafwa watten nog, hwad gagnar til at gråta,

Och med en bitter tår at öka salt på salt?

At sucka suck på suck gör wädret mera kalt:

At wara torr och warm, är bäst uti det wäta.

Så

Så segler bort i frid, vår Prins och vår Prinsessa!
 Och himlen värde dem som waka öfwer Er.
 Vår önskan följa skal, fast man Er icke ser,
 Då j med foglig wind sku' salta wågen pressa.

Småfäker.

Vår tid, som delar fransar
 Blott åt den raske tropp,
 Som drager hjälm och pansar,
 Upeldar och mit hopp,
 Att kunna bliwa helte;
 Doch ej på Martis fält.
 Nej, jag wil spämma bålte
 I Fröjas ägta tält.

Här talas och om bojor,
 Och mången farlig lek:
 Här öppnas dödsfens kojor
 Båd med och utan swek.
 En stormar på et hjerta,
 En Fort för blickar klår,
 En suckar i sin smärta,
 En spelar, och en swår.

Nå, Venus mig nu gifwe
 Sit hjeltemod och wett!
 Med yrsel mandom blifwe
 Förente såsom et!
 Men hör, min Phillis lilla,
 Låt werlden hålla frid,
 Och rafa i sin willa;
 Wi slute heldre frid.

Carlschamniensis.

Min

Min Herre,

Som rumet denna gången ej medgifwer, at införas mit bref, sparas det helt och hållet til härnäst. I medertid wil jag lemna min Herre, som mästertlig domare om latinska verser, en latinsk önskan til R. Eric, som tyckes lysa af et urmodigt skrifsätt, hwad stylen beträffar, och en nog wägsam uprigtighet i tankarne.

Epithalamium Regi Erico inscriptum.

Auspiciis divum fidi iunguntur amantes,
 Et licitis tædis numina casta favent,
 Sic Regi Erico Sueonum qui Sceptra gubernat,
 Legitimi consors sit Chatarina thori,
 Illa quidem veterum non Stemmata iactat
 auorum,

At nulli est forma, vel pietate minor,
 Ergo sint faciles taede, sint omina fausta!
 Conjugii faciat cepta Secunda Deus!

Skulle dessa verser förut finnas någon städes utgifne, beswårar jag trycket, utan at ångra min möda. Jag förb. m. m. W. . .

Rundgöresser.

Några Exemplar af Kyrkoherdens i Kongl. Riddarholmen, Herr Doctor Abraham Petterssons, upbyggeliga och bekanta Nattwards förhör, finnas til köps hos Boktryckaren lange för 2 Dal. S.m.
 På Burgårds ägor, eller at bättre förklara det samma, på Ullstorp, äro 2 kamrar lediga at tilträdas mot hyra. Närmare underrättelse sås hos Packhuskarlen Björkman, boende på Kyrkogatan.

Den

Den 20 dennes kommer på Auktions-kammaren at försäljas et parti af Spejsredskap, såsom ankare, tog, segel, stående och löpande togverk, blockar med pockenholz-kiswer, löfs och Cajutegods, och annat mera, som blifwit bärgat på Hufare-jagten Nep-tunus; och dagen förut kan beses uti Herr Holter-mans Masthamn.

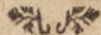
Uti sanuna hamn äro twänne båtar uplagde, hvil-ka wederbörande ägare tackas med första afhentna.

Herr Amiralitets Commissarien Bengt Engströms här wid Kongl. Amiralitetet Sequestrerade lösa ägendom, bestående af Snau-Keppet Christina, och Jagten Poltur med deras master, rundholt, och gamla Inventarium, utom några gamla lösdron, kommer genom offentlig Auktion den 1 nästkommande April klockan 10 föremiddagen uti Kongl. Amiralitets Cancelliet at försäljas, och kan förut så på nya, som gamla Wärsfvet beses.

Twänne Hjerdingar med grön Säpa, lagde ut-der en wid Masthamnen härstädes updragen båt, har Herr Engströmsaren Kevigin låtet afhentat och förvaras at rätte ägaren.

En skickelig Person åstundar, at blifwa hos något Herskap antagen, som Inspector eller lagfogde; finner sig ock nögd, at gå någon Järn- eller Tråhand-lare til handa. Den som åskar närmare kunskap om Mannen, tackes här om skrifwa til Kyrkoherden Rhodin på Falköping och Slöta Prestegård.

Den som har några räknningar, utestående med Borgaren Lars Sundbeck, annåle sig innota Päss; och den som fådt åter sit lån, han döde och upwisse sin försäkran.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 15 Martii 1760.

Min Herre,

Det är icke utan nöje, wi se min Herres Magasin dag efter dag rigtas med nya och lärda inkomster. Almånheten har at tacka de wärdiga pennor, som biträda min Herre til et så ädelt ändamål, at upbygga och behaga; ja, hwar och en lär med sagnad tildela min Herre den förtjenst, honom tilkommer där af, at smaken för witterhet så almannt här på orten utbredes. Det är eder oförtrutenhet, som wi förnämligast äro skyldige, at Götheborg icke endast anses som en wiqtig handelsplats, och et fäste at utehålla fiender ifrån riket; wetenskaper och wakra konst-er äro et upbrukat folks ojäfagtiga witten, och min Herre har så förenat dem med oss, at lärdomen i almanhet blifwer eder förbunden, och Götheborg ännu mer. Wi behöfwe icke anse en upgiff i landt-hushållningen för et järteten, då wi kunne hellswe meddela andra orter tjenliga efterdomen; och den sorgfällighet, hwarmed min Herre sökt utreda histo-rien